

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, 25 listopada 1955 r.

Nr 6

Poz. 19-22

T R E Ś Ć

CZĘŚĆ I. PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

19. Uchwała Nr VII/32/55 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 29. X. 1955 r. w sprawie perspektywy rozwoju drobnej wytwórczości w woj. olsztyńskim.
20. Uchwała Nr XLI/340 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 2. IX. 1955 r. w sprawie zakazu przyjmowania do pracy bez skierowania organów zatrudnienia prezydium rad narodowych.
21. Uchwała Nr LII/448 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 18. XI. 1955 r. w sprawie szkolenia zawodowego w aparacie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wojewódzkich Zarządach, Prezdydiach Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych.
22. Obwieszczenie Nr. RU. e-3a/4/55 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 14. XII. 1955 r. w sprawie o założeniu i terminach założenia ewidencji gruntów.

UCHWAŁA Nr VII/32/55.

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 29 października 1955 r.

w sprawie perspektyw rozwoju drobnej wytwórczości
w woj. olsztyńskim.

Wojewódzka Rada Narodowa, po wysłuchaniu referatu na temat „Osiągnięcia i perspektywy rozwoju drobnej wytwórczości województwa olsztyńskiego, oraz dyskusji nad powyższym zagadnieniem stwierdza:

I. Drobna wytwórczość województwa olsztyńskiego w okresie minionego 10-letnia ma poważne osiągnięcia, które przyczyniły się w znacznym stopniu do aktywizacji gospodarczej całego terenu. W ciągu minionego okresu odbudowano ze zniszczeń wojennych 449 państwowych i spółdzielczych zakładów pracy, w których zatrudnionych jest obecnie około 12 tysięcy pracowników. Szczególnie szybkie tempo rozwoju osiągnęła drobna wytwórczość w okresie Planu 6-letniego, osiągając w latach 1949 — 1955 8,5-krotny wzrost produkcji — w/g wartości, 4,5-krotny wzrost zatrudnienia i prawie 2-krotny wzrost wydajności pracy. W tym samym okresie Planu 6-letniego, a szczególnie po IX Plenum K. C. PZPR przemysł drobny uruchomił produkcję na skalę przemysłową szeregu nowych asortymentów, niezwykle cennych dla zaspokojenia potrzeb miejscowych jak wozy, kieraty, brony, płyty suprema, meble luksusowe, zabawki i szereg artykułów gospodarstwa domowego.

Na terenie województwa czynnych jest 4237 punktów usługowych państwowego przemysłu terenowego, spółdzielczości pracy i rzemiosła indywidualnego, coraz szerzej i lepiej zaspakajających potrzeby ludzi pracy.

Drobna wytwórczość, a szczególnie pion spółdzielczości pracy ma poważne osiągnięcia na odcinku rozwoju życia kulturalno — oświatowego, co znajduje wyraz w istniejących 35 zespołach artystycznych i dość licznych zespołach czytelniczych.

II. Drobna wytwórczość województwa olsztyńskiego w ciągu 10-letnia swego rozwoju napotykała na wiele trudności natury obiektywnej i subiektywnej, których nie potrafiła w porę przełamać i przewyciężyć co doprowadziło do nagromadzenia szeregu niebezpiecznych słabości, utrudniających dalszy rozwój i wykonanie stojących zadań.

Do najpoważniejszych z nich zaliczyć należy:

— niedostateczną troskę o aktywizację powiatów gospodarczo zaniedbanych jak Górowo Iławeckie, Węgorzewo, Braniewo, Nidzica,

— małokierunkowy rozwój przemysłu terenowego i szczególnie niedorozwój gałęzi przemysłów takich jak materiałów budowlanych: spożywczy, drzewny, i metalowy, które mogą rozwijać się w oparciu o surowce miejscowe i odpady z przemysłu kluczowego,

— niedostatecznie rozbudowany asortyment towarów w ogóle, ubogi asortyment terenowy — szczególnie brak asortymentów towarów niezbędnych dla potrzeb wsi, a w branży odzieżowo-włókienniczej brak asortymentów dziecięcych,

— niedostateczną jakość wyrobów produkowanych przez przemysł drobny; duże remanenty towarów niechodliwych, za mały rzeczywisty wskaźnik gatunków I-szych oraz za dużo braków,

— niedostateczne powiązanie przemysłu drobnego z handlem, niedostateczne informowanie przez handel o potrzebach rynku, wygodnictwo, pogoń przemysłu i handlu za wykonaniem planu wg. wartości i mała troska obydwu o rzeczywiste zaspakajanie potrzeb i upodobań konsumentów,

— niedostateczną walkę przemysłu terenowego o obniżkę kosztów własnych, nieuporządkowaną gospodarkę materiałową — magazynową, brak dyscypliny norm materiałowych, przestarzałe normy czasowe oraz małą wydajność pracy i wysokie koszty utrzymania administracji,

— poważne braki w rozmieszczeniu sieci usług w powiatach północno — wschodnich, deficyt rzemiosła niezbędnych dla zaspokajania potrzeb wsi, zła jakość usług, występujące nadużycia w pobieraniu cen,

niewykonywania zadań planowych w wartości i asortymencie towarów, szturmowość w wykonawstwie planów i brak codziennego planowego wysiłku załóg o wykonanie zadań dziennych.

W związku z tym, że przyczyny istniejącego stanu rzeczy, jak wykazał referat, leżą w niedostatecznej operatywności Wojewódzkiego Zarządu Przemysłu i Wojewódzkiego Zarządu Spółdzielni Pracy, dyrekcji przedsiębiorstw i zarządów spółdzielni, w małej pomocy rad i ich prezydiów dla drobnej wytwórczości i w niedostatecznej pracy politycznej i wychowawczej z załogami — w celu dokonania przełomu w pracy drobnej wytwórczości i zapewnienia jej dalszego szybkiego rozwoju w kierunkach najbardziej odpowiadających zaspakajaniu potrzeb i aktywizacji województwa — Wojewódzka Rada Narodowa postanawia:

III. Prezydium rad wszystkich szczebli, W.Z.P. i W.Z.S.P. winny wszechstronnie rozwijać przemysł drobny, a w szczególności niedorozwinięte gałęzie przemysłu, posiadające na naszym terenie szczególnie dogodne warunki; rozwoju w oparciu o istniejące surowce miejscowe, a w szczególności:

1. przemysł materiałów budowlanych — nastawiając niektóre cegielnie na wyroby cienkościenne (sączkę, dachówkę) winien rozwijać produkcję kafli i prefabrykatów,
 2. przemysł spożywczy — nastawiając go na wykorzystanie runa leśnego i przetwórstwa dziczyzny
 3. przemysł metalowy — nastawiając rozwój na produkcję części zamiennych do maszyn rolniczych, narzędzi rolniczych i remonty maszyn,
 4. przemysł drzewny — uruchamiając produkcję płyt stolarskich, rozwijając produkcję mebli luksusowych i mebli dostosowanych do mieszkań standartowych,
 5. przemysł wikliniarski — rogożyniarski,
 6. przemysł futrzarski — zakładając bazy zarodowe zwierząt futerkowych (króliki, nutrie, lisy) i rozwijając kontraktację tych zwierząt.
- IV. Realizując te kierunki rozwoju Wojew. Zarząd Przemysłu winien:
1. Rozbudować i zmodernizować istniejące zakłady państwowego przemysłu terenowego, a w szczególności:
 - a. odlewnię w Pasłęku i zakład metalowy w Ostródzie z nastawieniem na produkcję maszyn rolniczych, części zamiennych i remonty obrabiarów do drzewa,
 - b. zakłady drzewne w Małdytach z nastawieniem na produkcję płyt oraz w Biskupcu, Pasłęku, Ostródzie, Wydminach i Bartoszycach, rozwijając i wzbogacając w tych zakładach asortymenty dotychczas produkowane,
 - c. zakład tapicerski w Iławie — pozostawiając w nim dotychczasowy asortyment,
 - d. zakłady przetwórstwa warzywno-owocowego w Lubawie,
 - e. zakłady ceramiczne — rozwijając generalnie problem suszarń i umożliwiając lepsze wykorzystanie mocy produkcyjnych.
 2. Uruchomić istniejące nieczynne zakłady produkcyjne lub pobudować nowe:
 - a. w przemyśle materiałów budowlanych — cegielnie Sagwity, Kamienna i inne — uruchomić w jednej z nieczynnych cegielń produkcję prefabrykatów na skalę przemysłową oraz zbudować nową cegielnię w Łajszach o produkcji ok. 6 mil. jednostek ceramicznych,
 - b. w przemyśle spożywczym przebudować nieczynne browary w Lidzbarku Warmińskim i Ostródzie, uruchamiając w jednym z nich produkcję win,
 - c. wystąpić z wnioskiem do Min. Leśnictwa o przekazanie nieczynnego obiektu drzewnego w Ekortowie z przeznaczeniem na produkcję płyt stolarskich z odpadów,
 - d. zapewnić ujęcie do P.I. budowy zakładu metalowego z przeznaczeniem go na produkcję asortymentów dla potrzeb rolnictwa.
 3. Zobowiązać Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy do opracowania i przekonsultowania z Wojewódzką Komisją Planowania Gospodarczego i Centralnym Związkiem Spółdzielni Pracy programu działalności inwestycyjnej w ramach ustalonych niżej uchwałą ze szczególnym zwróceniem uwagi na rozwój przemysłu wikliniarsko-rogożyniarskiego, futrzarskiego i spożywczego.
 4. Zobowiązać Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy do wprowadzenia do produkcji w spółdzielniach branży odzieżowej i obuwniczej asortymentów dziecięcych i szkolnych, a Prezydium WRN do zbadania możliwości i celowości przyjęcia z resortu Ministra Rolnictwa „T.O.R.” w Pasłęku.
- V. Przeprowadzić prace badawcze nad rozmieszczeniem, zasobami i przydatnością surowców miejscowych. Wzmocnić istniejącą przy przemyśle materiałów budowlanych grupę wiertniczą i uruchomić przy Wojewódzkim Zarządzie Przemysłu laboratorium badawcze.
- VI. W dążeniu do obniżki kosztów własnych produkcji i uzdrowienia gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych i spółdzielni pracy należy:
1. uporządkować w terminie do 30.VI-1956 r. gospodarkę magazynową i materiałową, wprowadzić we wszystkich zakładach dokładną i z natury inwentaryzację materiałów, wprowadzić w życie normy materiałowe i wzmocnić system rozliczeń z pobranych materiałów.
 2. w zakładach w których jaskrawo występuje zjawisko zawyżonych norm czasowych przeprowadzić rewizję norm i czuwać nad ich aktualizacją w miarę wprowadzenia postępu technicznego,
 3. w całym przemyśle a w szczególności w spółdzielczości pracy opracować plan potanienia administracji,
 4. wystąpić do władz centralnych o przyspieszenie decyzji w sprawie przeceny towarów niechodliwych, obniżyć cenę spisując różnicę na straty i podjąć zdecydowaną walkę z brakoróbstwem przez wzmocnienie kontroli technicznej, wymogów handlu i odpowiedzialności producentów,
 5. zlikwidować do niezbędnych granic zapasy materiałów, surowców i półfabrykatów.
- VII. 1. W planowaniu produkcji przemysłu terenowego należy kierować się zasadą oddolnego opracowywania planu w myśl zasady „przemysł drobny produkuje dla potrzeb własnego terenu” przez:
- a. realne planowanie wskaźników wzrostu produkcji wg. wartości w powiązaniu i z uwzględnieniem asortymentu,
 - b. obniżenie premii dla dyrektorów przedsiębiorstw, niewykonujących planów asortymentowych nie liczących się z planem obniżki kosztów.
 2. Opracować formy badań i analizy rynku przez handel i zacieśnić współpracę handlu z przemysłem.
 3. Rozwijać dalej sieć usług, skupiając uwagę spółdzielczości pracy i państwowego przemysłu terenowego na:
 - organizacji wielobranżowych punktów usługowych, budując w tym celu pawilony usług,
 - pełniejszym zaspakajaniu potrzeb usługowych w powiatach północno-wschodnich,
 - rozwoju usług niezbędnych dla wsi i mających szczególne znaczenie dla walki o produkcję rolną,
 - organizacji punktów przyjęć dla niektórych branż i przeprowadzenie pracy w większych zmechanizowanych zakładach oraz wykorzystanie rzemieślników na punktach produkcji,
 - wzmocnieniu kontroli punktów usługowych.
 4. Wzmocnić pomoc rad narodowych dla rzemiosła społecznego i indywidualnego na odcinku przydziału lokalni, mieszkań i kredytów.
 5. Wystąpić z wnioskiem do władz centralnych o osadnictwo rzemieślników na naszym terenie i zobowiązać Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy oraz Izbę Rzemieślniczą do rozwinięcia szerokiego programu szkolenia przywarsztatowego młodych rzemieślników.
 6. Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydium Powiatowych Rad Narodowych do poczynienia starań o zwiększenie zaopatrzenia punktów usługowych oraz do systematycznej kontroli rozprowadzenia surowców i materiałów.
- VIII. Zobowiązać Kierownictwo Woj. Zarządu Przemysłu i Wojew. Związku Spółdzielni Pracy — by:
1. Dyrekcja przedsiębiorstw i Zarząd Spółdzielni przy pomocy jednostek wojewódzkich opracowały plany perspektywiczne rozwoju własnych przedsiębiorstw,
 2. przedsiębiorstwom udzielono pomocy organizacyjno-technicznej przy ustaleniu procesów produkcji i technologii produkcji,
 3. wzmocniły kadry pionów technicznych, inwestycyjnych i finansowych w Zarządach Wojewódzkich, przedsiębiorstwach i spółdzielniach,
 4. dokonały zestawienia potrzeb w umaszynowaniu i wystąpiły do władz centralnych i terenowych z odpowiednimi wnioskami o wprowadzenie środków na ten cel do Państwowego Planu Inwestycyjnego,
 5. zobowiązać W.Z.S.P. do opracowania planu ożywienia i uaktywnienia samorządów spółdzielczych, podniesienia ich roli w życiu spółdzielni i troski o ich wyniki działania, by rozwinęły szeroką pracę polityczną z kadrą kierowniczą przedsiębiorstwa i spół-

dzielni pracy w kierunku stworzenia rezerwy kadrowej.

Dyrektor przedsiębiorstwa winien czuć się odpowiedzialny za szkolenie zawodowe robotników, rozwój współzawodnictwa i racjonalizatorstwa, za wykorzystanie tych wszystkich dźwigni bez których nie można zabezpieczyć szybkiego wzrostu produkcji drogą wzrostu wydajności pracy oraz rozszerzenie planu szkolenia uczeni w zakładach państwowych, spółdzielczych i rzemieślniczym indywidualnym.

Zwrócić się o pomoc nad wzmocnieniem pracy politycznej z załogami przemysłu drobnego do organizacji partyjnych i związków zawodowych.

IX. 1. Rady Narodowe i ich prezydium muszą w pełni wykorzystywać swe uprawnienia w stosunku do drobnej wytwórczości i podnieść poziom kierownictwa przemysłu:

— lepiej zapoznać się z problemami drobnej wytwórczości na swym terenie działania, z możliwościami rozwoju przemysłu drobnego i rzemiosła, wykorzystać te możliwości dla aktywizacji gospodarczej powiatów i zaspokojenia potrzeb mas pracujących,

— głębiej wniknąć w gospodarkę przedsiębiorstw i spółdzielni, pomagać w rozwiązywaniu trudności i wnikliwiej przeprowadzać kontrole,

— sprawy drobnej wytwórczości winny stać się tematem sesji powiatowych rad narodowych i posiedzeń prezydiów.

Pierwsze sesje PRN w tej sprawie winny odbyć się do końca I-szego kwartału 1956 r.

2. Należy ożywić działalność Komisji Drobnej Wytwórczości i Przemysłu Miejsowego Rad Narodowych, zapoznając je dokładnie z problematyką przemysłu terenowego, zwiększyć ich udział w kontroli przedsiębiorstw i spółdzielni, zakładów pracy i punktów usługowych oraz zabezpieczyć przez prezydium rad narodowych wykonania ich wniosków.

3. Ponadto zobowiązać:

Prezydium WRN i Prezydium PRN, do skontrolowania realizacji wszystkich swoich uchwał dotychczas podjętych w zakresie pracy drobnej wytwórczości. Prezydium Rad Narodowych do przeanalizowania celowości i działalności gospodarstw pomocniczych istniejących przy spółdzielniach pracy celem zapewnienia opieki i pomocy. Dyrekcję Zjednoczeń PGR do wydania odpowiednich zarządzeń i podniesienia wymogów w stosunku do zatrudnionych podkuwaczy koni oraz podniesienia ich kwalifikacji. Prezydium WRN do rozpatrzenia w trybie roboczym wszystkich wniosków zgłoszonych na sesji WRN, i powiadomienia o sposobie ich załatwienia zainteresowanych radnych w terminie do końca 1955 r.

Wojewódzką Komisję Planowania Gospodarczego do opracowania w oparciu o założenia uchwały Woj. Rady Narodowej kierunku rozwoju — wytycznych — dla przemysłu terenowego i rzemiosła.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej opracuje plan wcielenia w życie powyższych postanowień, wyda odpowiednie zarządzenia i instrukcje i składać będzie na sesjach Wojewódzkiej Rady Narodowej okresowe informacje z przebiegu realizacji uchwały.

Goliasz Czesława

Sekretarz Sesji

Tomczyk Zbigniew

Przewodniczący Sesji

UCHWAŁA Nr XLI/340

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W OLSZTYNIE

z dnia 2 września 1955 roku

w sprawie zakazu przyjmowania do pracy bez skierowania organów zatrudnienia prezydiów rad narodowych.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie po przeanalizowaniu wniosku o zastosowanie wyłączenia, złożonego przez Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Ol-

szynie, działając na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 roku o urzędach zatrudnienia (Dz. U. Nr 30, poz. 182) i art. 37 ustawy z dnia 20 marca 1950 roku o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) oraz Zarządzenia Nr 15 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 marca 1955 roku w sprawie zakazu przyjmowania do pracy bez skierowania organów zatrudnienia prezydiów rad narodowych, postanawia:

1. Wprowadzić z dniem 1 września 1955 roku w zakładach pracy i instytucjach, położonych w obrębie miasta Olsztyna, zakaz przyjmowania pracowników umysłowych i fizycznych bez skierowań Samodzielnego Referatu Zatrudnienia Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie.

2. Zakaz, o którym mowa w p-cie 1 niniejszej uchwały, nie obowiązuje przy angażowaniu dyrektorów i kierowników zakładów pracy oraz ich zastępców, kierowników kadr i pracowników wydziałów politycznych, absolwentów szkół wyższych i średnich, kierowanych do pracy w trybie odgórnych nakazów pracy oraz żołnierzy zwolnionych z zasadniczej służby wojskowej, stosownie do przepisów dekretu z dnia 6 września 1951 roku, o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. Nr 55 z 1954 roku, poz. 277).

3. Wyłączyć z pod zakazu przyjmowania bez skierowań Samodzielnego Referatu Zatrudnienia Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie:

a) zakłady pracy i instytucje podległe Urzędowi Rady Ministrów, Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, Ministerstwu Obrony Narodowej i Komitetowi do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego przy Prezisie Rady Ministrów — przy przyjmowaniu wszystkich pracowników,

b) instytucje podległe Ministerstwu Sprawiedliwości — przy przyjmowaniu pracowników o ściśle określonych kwalifikacjach zawodowych jak: sędziów, adwokatów itp.

c) zakłady pracy i instytucje podległe Ministerstwu: Budownictwa Przemysłowego i Budownictwa Miast i Osiedli — przy przyjmowaniu pracowników fizycznych wykwalifikowanych i niewykwalifikowanych, z wyjątkiem ślusarzy, tokarzy i elektryków.

4. Zezwolić zakładom pracy i instytucjom położonym na terenie miasta Olsztyna na przyjmowanie pracowników fizycznych z pominięciem Samodzielnego Referatu Zatrudnienia w wypadku nie skierowania w przeciągu 10 dni od daty zgłoszenia wolnego miejsca zapotrzebowanych pracowników.

W. Medyński

Sekretarz Prezydium

A. Szlachetka

Z-ca Przew. Prezydium

UCHWAŁA Nr. LII/448

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W OLSZTYNIE

z dnia 18. XI. 1955 r.

w sprawie szkolenia zawodowego w aparacie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wojewódzkich Zarządach, Prezydiach Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych.

I.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie, oceniając przebieg szkolenia wewnętrznego za rok 1954/55 stwierdza, że szkolenie to spełniło w większości swe zadanie. Wzrósł poważnie poziom pracowników aparatu prezydiów rad narodowych wszystkich szczebli. Przystawiono sobie treść zarządzeń i instrukcji wydanych przez władze centralne.

Uwydatniło się to w wyniku wykonywanej pracy przez poszczególnych pracowników. Wielu pracowników wyrobiło sobie właściwe podejście do załatwiania zleconych im spraw.

Szereg jednostek organizacyjnych w Prezydium WRN jak WKPG, Wydziały: Finansowy, Handlu, Organizacyjny, oraz Prezydium Powiatowych Rad Narodowych w Bartoszycach, Działdowie i Pasłęku wypracowały sobie odpowiednie formy szkolenia. Szkolenie w tych jednostkach organizacyjnych od-

bywało się systematycznie. Wykładowcy byli zawsze przygotowani, Pracownicy brali aktywny udział w dyskusji. Wielu pracowników aparatu rad narodowych w wyniku systematycznego szkolenia awansowało na wyższe stanowiska i do wyższych grup uposażenia.

II.

Mimo poważnych osiągnięć w szkoleniu wewnętrznym zaobserwowano również podczas jego przebiegu braki organizacyjne i metodyczne. Niektóre jednostki organizacyjne Prez. WRN, jak: WKKF, Komunikacji Drogowej, Rent i Pomocy Społecznej oraz Prezydium Powiatowych Rad Narodowych w Barczewie, Braniewie i Lidzbarku Warm, włożyły mało wysiłku w podniesienie poziomu jakości szkolenia. Wykładowcy nie zawsze byli przygotowani, Pracownicy nie brali udziału w dyskusji. Omawiane zagadnienia przyjmowano w wielu wypadkach tylko do wiadomości.

Poważnym niedociągnięciem w szkoleniu wewnętrznym były:

1. Słaby poziom wykładowców. Prezydium Woj. R.N. nie było w stanie przeszkolić wykładowców do każdego tematu, w wyniku czego wykładowca nie zawsze spełniał postawione przed nim zadanie.
2. Na szkoleniu często powtarzano tematy z zakresu organizacji rad narodowych. Tematy te nie mobilizowały pracowników do aktywnego udziału w szkoleniu. Poza tym omawiane zagadnienia nieraz były oderwane od pracy zawodowej.
3. Niektóre prezydium pow. rad narodowych i kierownicy komórek organizacyjnych Prez. WRN za mało wnikali w potrzeby szkolenia uważając, że za szkolenie odpowiada wyłącznie komórka kadrowa. Szkolenie traktowały niejednokrotnie jako uciążliwe. Były wypadki, że w dniu szkolenia wysyłano pracowników w teren, co było powodem słabej frekwencji na szkoleniu (np. w Biskupcu).
4. Słaby kontakt z Radami Miejscowymi Zw. Zawod. nie wpłynął dodatnio na wyniki szkolenia.

III.

W celu uniknięcia dotychczasowych usterek i braków w szkoleniu zawodowym w Prezydium WRN, działając na podstawie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr. 14 poz. 130) oraz wytycznych Zespołu II Urzędu Rady Ministrów z dnia 25. X. 55 r. Nr. K.-31/20/9/55, uchwała:

1. Wprowadzić od dnia 12. XII. 1955 r. szkolenie zawodowe obejmujące wszystkich pracowników rad narodowych — w wojewódzkich zarządach i Wydziałach Prezydium WRN, w prezydiach powiatowych i miejskich rad narodowych wg. nowych form.
2. Ustalić by szkolenia odbywały się 3 razy w m-cu w soboty od godz. 8 — 10 w tym:
 - a) zawodowe 2 razy w m-cu kalendarzowym wg. programów nadesłanych przez poszczególne Ministerstwa i Centralne Zarządy,
 - b) jeden raz w miesiącu przeznaczają się na omawianie aktualnych zagadnień politycznych i gospodarczych w zależności od narastania tych zagadnień. Pierwsze dwa zajęcia przeznaczyć na omówienie zadań wynikających z IV Plenum KC PZPR.
3. Kierowników Wydziałów i Wojewódzkich Zarządów Prez. WRN zobowiązuje się do:
 - a) rozpracowania ramowych planów szkolenia zawodowego i przesłania w teren podległym jednostkom do realizacji po uzgodnieniu z Wydz. Kadr i Szkolenia,
 - b) wytypowania odpowiednich wykładowców do szkolenia na szczeblu wojewódzkim. Wykładowców zatwierdził resortowo nadzorujący członek Prezydium,
 - c) dokonania systematycznej kontroli przebiegu tegoż szkolenia pod względem organizacyjnym i metodycznym w podległych komórkach organizacyjnych,
 - d) oceniania raz na kwartał przebiegu szkolenia na kolektywie wydziału i zarządu,
 - e) przedkładania Wydziałowi Kadr i Szkolenia raz na kwartał sprawozdania z przebiegu szkolenia.
4. Kierownicy Wojewódzkich Zarządów i Wydziałów Prez. WRN, którzy nie otrzymali dotychczas ramowych programów szkolenia zawodowego od swych władz centralnych, winni zwrócić się jak najszybciej o ich otrzymanie.
5. Ustalić, że Wydział Kadr i Szkolenia, Wydział do Spraw Wyznań, Woj. Zarz. Spraw Wewnętrznych, Wydział Rent i Pomocy Społ. oraz Oddział Zatrudnienia Prez. WRN prowadzić będą szkolenie zawodowe na szczeblu wojewódzkim pracowników swoich jednostek oraz prezydiów pow. rad narodowych. Szkolenie to winno być prowadzone z tymi pracownikami raz w miesiącu zgodnie z otrzymanymi wytycznymi z poszczególnych ministerstw lub centralnych zarządów.
6. W wydziałach zatrudniających większą ilość pracowników (ponad 40), szkolenie można prowadzić w grupach obejmujących pracowników zatrudnionych w oddziałach, działach i zarządach.
7. Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego zorganizuje szkolenie zawodowe dla pracowników planowania i inwestycji z resortowych komórek Prez. WRN. W tym celu opracuje właściwe programy i plany zajęć. Również Wydział Finansowy zorganizuje szkolenie dla pracowników resortowych komórek budżetowych.
8. Prezydium pow. rad narodowych, po otrzymaniu wytycznych w sprawie szkolenia na najbliższym posiedzeniu, przedyskutują niniejszą uchwałę i zobowiązane są:
 - a) podjąć uchwały o rozpoczęciu szkolenia zawodowego w dniu 1 grudnia br. w prezydiach pow. i miejskich rad narodowych z równoczesnym ustaleniem dnia szkolenia,
 - b) uczynić odpowiedzialnych za należyty przebieg szkolenia kierowników komórek organizacyjnych,
 - c) podzielić na odpowiednie grupy szkoleniowe pracowników przyjmując zasadę, że większe komórki organizacyjne jak: Powiatowy Zarząd Rolnictwa, Wydział Finansowy, Zdrowia itp. stanowią oddzielne grupy. Pracowników jednoosobowych jednostek organizacyjnych, o ile nie są objęci szkoleniem na szczeblu wojewódzkim, łączyć w grupy z pokrewnymi wydziałami,
 - d) wytypować odpowiednio przygotowanych wykładowców,
 - e) powołać powiatową komisję szkoleniową,
 - f) dokonywać systematycznej kontroli przebiegu szkolenia w nadzorowanych komórkach organizacyjnych przez członków Prezydium,
 - g) raz na kwartał wysłuchiwać sprawozdań z wyników szkolenia na posiedzeniach prezydiów p.r.n. Sprawozdanie to przesyłać Wydziałowi Kadr i Szkolenia Prez. WRN.
9. Opiekę nad właściwym przebiegiem szkolenia zawodowego sprawować będzie Rada Miejskowa Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych, jako czynnik społeczny oraz ogniwa związkowe we wszystkich komórkach organizacyjnych. Rada Miejskowa ZZPP i S w Prez. WRN sprawować będzie opiekę poprzez Wojewódzką Komisję Szkoleniową, którą powołuje się w następującym składzie:
 - a) Tarlecką Katarzynę — przewodniczącą Rady Miejskowej ZZPP i S przy Prez. WRN jako przewodniczącą Komisji, Członkowie:
 - b) Tomaszewskiego Stanisława — Z-cę Przewodniczącą Prez. WRN,
 - c) Głowackiego Stanisława — Woj. Instr. Szkoleniowy jako sekretarza Komisji,
 - d) Jurczaka Edwarda — Kierownika Wydziału Kadr i Szkolenia,
 - e) Ulatowskiego Kazimierza — Przew. Zarz. Zakł. ZMP.
10. Zadaniem Komisji jest czuwanie nad przebiegiem szkolenia zawodowego, dokonywanie systematycznych kontroli, przeprowadzenie kwartalnych ocen przebiegu szkolenia na swych posiedzeniach.
11. Wydział Kadr i Szkolenia przygotowuje organizacyjnie rozpoczęcie szkolenia zawodowego i w tym celu:

- a) zorganizuje naradę powiatowych instruktorów kadrowych i kierowników oddziałów Kadr, na której omówi stronę organizacyjną i polityczną szkolenia zawodowego.
 - b) omówi zagadnienie rozpoczęcia szkolenia zawodowego na naradzie kierowników jednostek organizacyjnych.
12. Uchwałę wykona Wydział Kadr i Szkolenia Prez. WRN, który jest odpowiedzialny za rozpoczęcie i należyty przebieg szkolenia na terenie prezydiów rad narodowych.
13. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe uchwały podjęte przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w sprawie szkolenia zawodowego.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

Sekretarz Prezydium

Przewodniczący Prezydium

W. Medyński

J. Malewski

ZALĄCZNIK DO UCHWAŁY
PREZ. WRN Nr. LII/488/55 r.

Wytyczne dla prezydiów powiatowych rad narodowych w sprawie prowadzenia szkolenia zakładowego.

Na podstawie wytycznych Urzędu Rady Ministrów — Biura do Spraw Prezydiów Rad Narodowych z dnia 25. X. 55 r. Nr. K-31/20/9/55 oraz uchwały Prezydium WRN z dnia 18. XI. 55 r. Nr. LII/448 Wydział Kadr i Szkolenia ustala, że:

1. Prezydia powiatowych rad narodowych wprowadzą szkolenie zawodowe obejmujące wszystkich pracowników prezydium powiatowej rady narodowej i miejskich rad narodowych. Szkolenie zawodowe odbywać się powinno dwa razy w m-cu. Prezydia p.r.n. ustalą dni i godziny dla odbywania szkolenia. Czas każdego zajęcia szkoleniowego winien trwać dwie godziny.
2. Program szkolenia zawodowego obecnie nie będzie jednolity dla wszystkich wydziałów prezydium powiatowej rady narodowej, jak w roku ubiegłym, lecz będzie obejmował zagadnienia zawodowe poszczególnych resortów. Programy szkolenia zawodowego dostarczą dla jednostek powiatowych rad narodowych właściwe wydziały i Zarządy Prez. WRN.
3. W myśl wytycznych Biura do Spraw Prezydiów Rad Narodowych i uchwały Prez. WRN zobowiązane są samodzielne komórki organizacyjne Prez. WRN do:
 - a) udzielania pomocy resortowo podległym jednostkom Prez. WRN w kierunku zorganizowania i prowadzenia szkolenia zawodowego,
 - b) czuwania nad właściwą realizacją programu szkolenia poprzez systematyczną kontrolę i instruktaż tak od strony organizacyjnej jak i metodycznej.
4. Ogólny nadzór nad stroną organizacyjną szkolenia zawodowego w prezydiach p.r.n. sprawuje Wydział Kadr i Szkolenia.

Za należyłą realizację programu szkolenia zawodowego odpowiada przed prezydium p.r.n. kierownik danej komórki organizacyjnej.

5. Wydziały prezydium powiatowych rad narodowych zatrudniające większą liczbę pracowników (jak Finansowy, Zdrowia, Powiatowy Zarząd Rolnictwa) stanowią odrębną grupę szkoleniową.
6. Powiatowy instruktor kadrowy, kierownicy referatów: Rent i Pomocy Społecznej, Wojskowego, Zatrudnienia i Wyznań, szkoleni będą raz w m-cu przez resortowe wydziały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Pozostałych pracowników należy łączyć w grupy szkoleniowe o pokrewnych problemach.

7. W każdym prezydium miejskiej rady narodowej pracownicy stanowią jedną grupę szkoleniową. Szkolenie prowadzić należy dwa razy w m-cu w dni ustalone przez prezydium powiatowych rad narodowych. Wykładowców szkolenia zawodowego w prezydiach MRN ustala prezydium powiatowych rad narodowych. Program szkolenia pracowników MRN zostanie nadesłany przez Wydział Kadr i Szkolenia Prezydium WRN. Prezydia powiatowych rad narodowych zobowiązane są do udzielenia pomocy w rozpoczęciu szkolenia zawodowego prezydiom miejskich rad narodowych, czuwać nad właściwym realizowaniem programu oraz spowodować, by raz na kwartał prezydia miejskich rad narodowych oceniały szkolenie zawodowe na swych posiedzeniach.
8. Opiekę nad właściwym przebiegiem szkolenia zawodowego w zakresie organizacji jak i nadzoru w prezydiach p.r.n. sprawować winny Rada Miejskowa ZZPP i S przy współudziale ogniw związkowych, poprzez komisję szkoleniową, którą należy powołać. Przewodniczącym Komisji winien być przewodniczący Rady Miejskowej. Członkami komisji winni być członek Prezydium PRN, Instruktor Kadrowy, przedstawiciel POP i ZMP.

Do obowiązków komisji należy:

- 1) analizowanie okresowe przebiegu szkolenia zawodowego,
- 2) stawianie na ogólnych zebraniach grup związkowych sprawę konieczności szkolenia zawodowego pracowników oraz mobilizowanie ich do aktywnego udziału w podnoszeniu swych kwalifikacji.
9. Podobnie jak w latach ubiegłych, każda grupa szkoleniowa powinna prowadzić dziennik szkolenia. W dziennikach należy odnotowywać uwagi z przebiegu dyskusji. Dziennik Szkolenia winien znajdować się u przewodniczącego miejskiej rady narodowej (kierownika wydziału).
10. Uwagi dotyczące udziału pracowników w szkoleniu zawodowym odnotowywać w kartach ewidencyjnych znajdujących się w aktach osobowych pracownika. Dotychczasowe karty szkoleniowe znosi się.
11. W celu sprawnego i szybkiego wprowadzenia w życie uchwały Prez. WRN i powyższych wytycznych prezydia p.r.n. do dnia 29. XI. 55 r. na swych posiedzeniach przedyskutują uchwałę Prez. WRN i podejmą odpowiednie uchwały dotyczące:
 - a) wytycznych organizacyjnych szkolenia w prezydium powiatowej rady narodowej i miejskich radach narodowych,
 - b) powołania komisji szkoleniowej,
 - c) zorganizowania do dnia 30. XI. 55 r. narady kierowników wydziałów i uczynienia ich odpowiedzialnych za przebieg szkolenia w poszczególnych komórkach organizacyjnych.
 - d) wytypowania wspólnie z komisją szkoleniową wykładowców do dnia 30. XI. 55 r. i zatwierdzenia ich na Prezydium,
 - e) podzielenia do dnia 30. XI. 55 r. na odpowiednie grupy szkoleniowe pracowników,
 - f) rozpoczęcie szkolenia w miejskich radach narodowych od dnia 1. XII. 55 r. z równoczesnym ustaleniem dla nich dni szkolenia wykładowców.
12. Po upływie każdego kwartału instruktor kadrowy przedłoży sprawozdanie z przebiegu szkolenia zawodowego na posiedzenie prezydium p.r.n.
13. Do dnia 10. XII. 55 r. przesłać krótką informację o rozpoczęciu szkolenia zawodowego Wydziałowi Kadr i Szkolenia Prez. WRN.
14. W końcu czerwca 1956 r. na posiedzeniach prezydiów podsumować wyniki szkolenia zawodowego. Sprawozdanie z całokształtu szkolenia przesłać Wydziałowi Kadr i Szkolenia do dnia 10 lipca 1956 r.